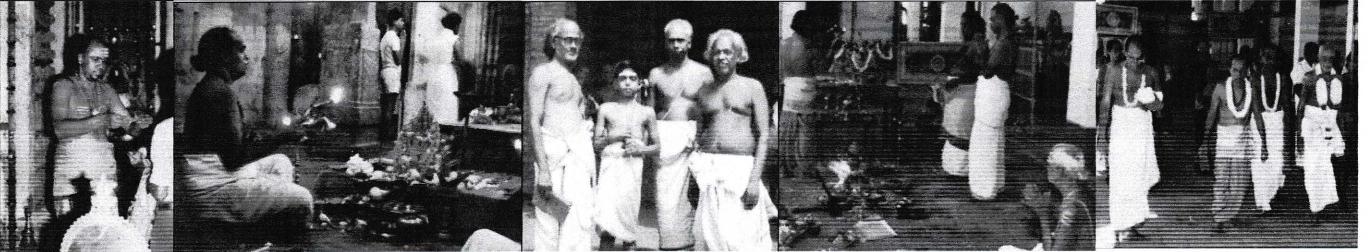
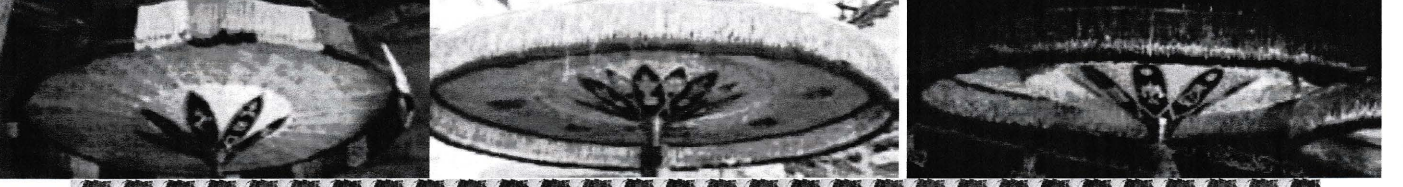

Path to Dharma

தர்மநெறி (Dharma Neri)

93

Sri Sankar Publications
Kshethra Vinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka.
ஷேத்திர (வயல்) விநாயக ஆலயம், ஸ்ரீமுன்னேஸ்வரம், சிலாபம், ஸ்ரீலங்கா
Author - B.S. Sarma

September

2015

செப்தம்பர் (ஆவணி/புரட்டாசி)

Editorial.

The monthly publication 'Path to Dharma', by KshethraVinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka, is presenting the 93rd number this month. The main imperative endeavor of this monthly magazine is to pass on the vision associated to Hindu dharma basically by replies to the issues put forward by the anxious readers. The comments and analysis of the readers are appreciated.

B.S. ivaramakrishnaSarma,

KshethraVinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka. .September, 2015

Opinion

Dear Sarma,

Due to some preoccupations, I could go thro' the DHARMA NERI issue only now. It was highly educative on the qualities and virtues of the spices. Regards,

Vseshadri, Givindan Nagar, Palavakkam, Chennai-90, India

5th Aug, 2015-08-09

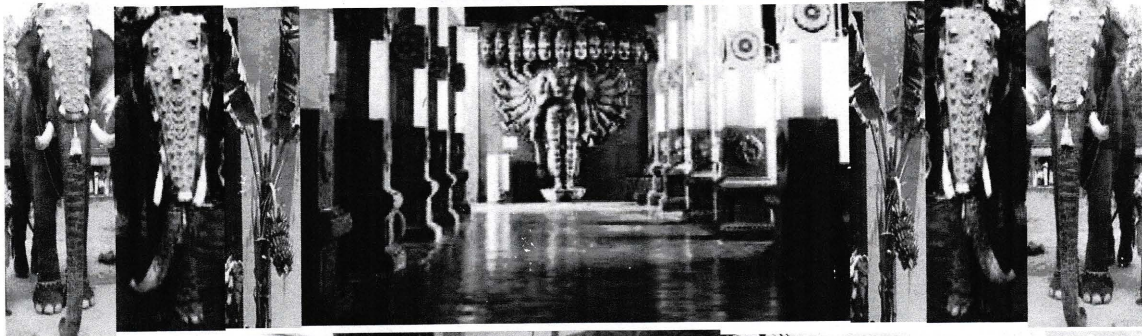
Dear Sarma,

The article on Astra is very informative and nicely presented. We are so lucky to get to read your articles.

Thanks for all the efforts and service. Kind regards.

Karthik, 19, Minya Court, Rowil, Victoria, Australia,

4th Aug, 2015-08-09

Sri Munneswaram temple-Annual Mahotsava festival, flag hoisting ceremony, August, 2015

Theory Text And Practice Of "Sastha Preethi or Appeasing Sastha" (Sastha Preethi).

Sri. RamanKrishnan

Sabarimalai Yatra, Ayyappa Pooja and Sasthapreethi are the three, most well known events that please the Kaliyuga Varadha Swami Shree Dharma Sastha. For a Ayyappa devotee the chanting of the celebrated three words is everything - " Swamiye Saranam Ayyappa" – Oh Lord Ayyappa, I come to Thee for refuge. The high and low meet on equal terms in the presence of the Lord who is known as Dharmasastha – one who teaches and upholds dharma.

Sasthapreethi is a time tested mode of worshipping Lord Dharmasastha in a very religious way by various samoothams and organizations in and around Kerala, and now in all parts of the country and abroad. The religious pooja is given more importance followed by Annadhanam.

One should not confuse Sastha Preethi with Ayyappa puja or Sabarimalai Yatra; Sastha Preethi is a unique and different form of worship which has its own methods and procedures.

Origin :

The spreading of Sastha Preethi as a cult (other than Kallidaikurichi) dates back to three centuries.

Over 300 years ago a handful of enterprising men, started from a village called Kallidaikurichi,(Tirunelveli district). Their aim was to establish some business and improve their material prospects.

The Karandhaiyar palayam Samootham (of Kallidaikurichi) situated on the banks of river Thamirabarani, was the origin of a concept called Sastha Preethi. Consisting of 18 Agraharams, Kallidaikurichi was in the western ghat region, it was the border of Chera and Pandya Kingdoms in yester years. Sastha was the beloved deity on both sides of hills. Kallidakuruchi had a temple for Sastha.

Lord 'Manikandan' (during his human incarnation) had come to this village and had called at the house of an old couple for some food. The Lord felt very happy with their hospitality and became "Kambankudi Daasan". People started celebrating the Lord and thus began the glorious Sastha Preethi through the Kambankudi family who hailed from Kallidakuruchi.

When the people of Karanthaiyar palaya samootham, moved out from Kallidaikurichi towards Kerala in search of a new life, Lord Sastha promised that He would accompany them.

Passing through hills and forests they underwent many hardships, but could overcome everything by the grace of Lord Dharma Sastha. They understood that the divine blessing of Lord Hariharaputra was following them. First they settled in a place between the present Mavelikkara and Kayamkulam. But they were not happy and were suffering with a sense of insecurity there... From there few groups settled at Kochi, Few at Paravoor and another pocket at Trivandrum.

Vanji paattu

Those days the geographical setup and main transport was water way. When the first Brahmin settlement went to Kochi, Vanchi Pattu (the boatmans song) was developed on the rivers and backwaters, sung by boatman on voyages to keep up their spirit. So selected few Sastha Preethis have

Vanji Paattu as a part of their ritual. Singing on a typical folk tune, the glory of their Saviour - Lord Sastha is praised.

From Kallidaikurichi, Kochi and Paravoor, the concept of Sastha Preethi got widespread among the Brahmins who settled in and around Kerala. Sastha is praised as “Paradesi Kavalan” - one who protects a person of a foreign land in short Helper to the helpless. This system further spread to Palakkad, Trichur, Ernakulam districts of Kerala and Tirunelveli, Kanyakumari and Nagarcoil districts of Tamilnadu.

The meaning of the name Sastha Preethi is ‘appeasing Lord Dharma Sastha’ by pooja, songs and mainly by offering sumptuous feast to His devotees.

Though there is no standard written text for the procedure and methods, it is a customary practice that is being followed in all the places.

There may be slight variations on the pooja and procedures followed at various places of Sastha Preethi by different persons, but the underlying principle is same.

Generally the pooja on Sasthapreethi day comprises of Mahaganapathi Homam, Mahanyasa Japam, Rudrabhishekam, Rudra Kramaarchana, Sastha Avahanam, Pooja, Sastha Sahasranamarchana, Deeparadhana, Chaturvedaparayanam and singing of traditional Sastha Paattu songs.

Choosing the Day and Pooja practices:

Generally traditional samoohams have a fixed date for their Sastha Preethi. A convenient day is always chosen well in advance. It is a traditional practice that it’s always a Saturday. But the other aspects of the day are scrutinized so that it doesn’t hinder the feast and oil bath. (For example days like Ekadasi, Amavasai are excluded). The persons who are invited as representatives of the Lord - should compulsorily take an oil bath on the day of the event.

Regarding the pooja methods - Vaidheeka or Thanthreeka or Mishra pooja is used for Sastha Preethi according to the location. The priest invokes Lord Ganapathi, Ambal and Dharma Sastha and His attendants (Parivara Devathas) on tall brass lamps decorated tastefully.

The positioning of the Lamps varies from place to place. Sastha lamp always occupies the centre. All other lamps have fixed places with respect to the main lamp.

Kallidaikurichi and Paroor have Guru and Ganapathy on either Side of Sastha; Whereas Kochi has Ganapathi and Chellapillai on the either side. In few places all other Parivarams like Karuppan, Kaduthan etc are placed on the left side of the Lord and Yakshi or Devi swaroopams are seated on the right side. But a separate South facing lamp is compulsorily placed for Boothanatha Swami who controls all the parivaras.

Other than the traditional samoohams and in neo-Sastha Preethis, there is a common placement of Ganapathi and Devi on either side of Sastha.

It is also a practice that Sastha Lamp is lit with ghee and all others are lit with sesame oil.

Proper, procedural, detailed pujas are done to the Lord according to the Kalpam. Upacharas, Avarana Puja and other pujas are done which is followed by Kramarchana or by Sahasranama Archana. (

Pancha / Ashta / Nava Avarana puja is done to Sastha as per the school of thought. Texts like “Dharma Sasthru Pooja Kalpam” of Bala Dhandayudhapani Swamigal, “Maha Sasthru Pooja Kalpadhrumam” – attributed to Adhishankara, Dhakshinamnaya Pooja etc are used. We follow a method of Navavarana puja to Sastha which is in line with Srividya Navavaranam)

Shanka pooja plays an important role in Sastha Preethi. The people who get into trance are invoked with the Lord’s grace through this Shanka theertham.

The specific neivedhyams like Chathachayam Payasam, Ellurundai, Neiyappam are compulsory for a Sastha Preethi. And in general the entire Payasam in which vessel it’s made - is brought in front of the Lord.

Varavu Paattu

After the detailed puja, neivedyam and deeparadhana followed by mantrapushpam a detailed Veda Parayanam is made. After appeasing the Lord with Vedha gosham, the traditional Sastha paattu (Varavu Paattu – inviting Songs) songs are sung.

All these Varavu songs are written by a poet named Manidasa who lived around some 150-200 years ago. Tamil poet-saint Arunagirinathar is considered as the Gurunathar of all devotees of Lord Muruga. Likewise Manidasar, a descendant of the Kallidaikurichi (Kambangudi) family lineage, is considered as the universal Gurunathar of all devotees of Lord Sastha. Manidasar has sung several hundred songs in praise of Lord Hariharaputra – which are sung during the Sastha Preethi.

For each and every event of the pooja he has rendered songs and poems called Viruttams.

He has also sung five group songs, each group consisting of five vrittams. These are known as “Kulaththur Panchagam, Aryankavu Panchagam, Achchanaar Panchagam, Muththayyan Panchagam and Sabari Panchagam”.

Several songs of Manidasar register the glories and history of Lord Sastha. His songs are rich with emotive beauty with meaningful words and with a perfect symphony.

There are very few well versed singers in Kerala and in Tamilnadu. These singing follow a tradition and starts from Ganapathi. Manidasar’s songs are there in Chaste Tamil in praise of Lord Dharma Sastha inviting Him. Songs invoking Ganapathi, Shastha, Chellapillai, Yakshi, Sangili, Bhoothanathan and other Parivara Devathas are sung.

Sthanikas and their Trance:

While singing, the traditional upasakas or Sthanakaras of the respective deities gets into a trance and gets the supreme power invoked within them. In General Sastha, Chellapillai, Yakshi and Boothanathan are the deities who are invited. Very rarely a place is given to Karuppan or Maadan.

Before the singing starts, eleven or more plantain leaves (Nuni elai) are bundled and decorated with sandal paste, kumkum and flowers and kept in the sannidhanam of the Lord during the pooja . All the ayudhams of Lord Sastha and the Parivaras are also placed near the main lamp.

A wooden plank is decorated with Kolam and placed before the Lord. In few places the peeta puja of the respective deities is done to the wooden plank. These Sthanikas (or Komarams as addressed by local people) who get into trance sit on this wooden plank.

It's a customary practice that the moolamantram of Sastha is enchanted on Punugu (Civet) and handed over to the Sthanikar of Sastha. Once he gets into trance, he in turn hands over similar enchanted Vibhuti to Chellapillai and Boothathan, Kunkumam to Yakshi and Manjal (Turmeric) to Karuppan. Similarly the person with the trance of Lord Sastha accepts all the ayudhams from the priest and gives the respective ayudhams to the respective deities (in trance).

These Sthanikas are offered respect by the devotees and upacharas are done to them. They are seated on the wooden plank and abhishekam is done to them. They are decorated with garland, sandal paste and kumkum. They bless the devotees with prasadam and convey the deity's satisfaction in the conduct of the Sasthapreethi.

The plantain leaves are handed over by the representative of Lord Sastha along with vibhuthi prasadam to the person organizing the pooja. Only after this ritual, prasadam, the food is served to the public. The Lord conveys his message for the days and confirms his satisfaction about the Sastha Preethi conducted. People prostrate before him, get blessed and receive Vibhoothi as prasadam.

Once the sthanikas come out of their trance, they offer back the respective ayudhams to the priest and prostrate before the Lord and accept the shanka theertham. The Lord accepts any form of worship with devotion and dedication and to those who cast their ego and with absolute surrender and purity prayerfully calls out to Him. He is always there, ever ready to take them under His benign shelter and bestow upon them health, wealth, happiness and prosperity. This is very well seen during the Sastha Preethi festival. This is an occasion where one directly gets the grace of the Lord.

நான் இந்துவாக இருக்க விரும்பும் காரணம் :

S.P.குலசிங்கம்

மதம் என்றா.. சொன்னாலும்

மதம் இல்லா மதம்அன்பே

மதம் என்று சொன்னாலும்

நான் இந்துவாக இருக்க விரும்பும் காரணம் :

1. கடவுள் இல்லை என்று சொன்னாலும் குற்றவாளி என்று சொல்லாத மதம்.
 2. இன்றைய தினத்தில் இத்தனை மணிக்கோ அல்லது தினமுமோ கோயிலுக்கு சென்றே ஆகவேண்டும் என்று வரையறுக்காத மதம்.
 3. காசிக்கோ ராமேஸ்வரதுக்கோ சென்றே ஆக வேண்டும் என்று கட்டளை இடாத மதம்.
 4. இந்து மதத்தின் புத்தகத்தின் படி வாழ்கையை நடத்த வேண்டும் என்று கூறாத மதம்.
 5. மத குறியீடுகளை அணிந்தாக வேண்டும் என்று வரையறை செய்யாத மதம்.
 6. ஒட்டு மொத்த இந்து சமூகத்தை கட்டுபடுத்தும் மதத்தலைவர் என்று யாரும் இல்லை.
 7. தவறு செய்தவன் சாமியாராக இருந்தாலும் முகத்தில் காரி உமிழும் தெளிவு உண்டு இந்துகளுக்கு.
 8. இயற்கையாய் தோன்றியவற்றில் இழி பிறவி என்று ஏதுமில்லை. மரமும் கடவுள், கல்லும் கடவுள், நீரும் கடவுள்(கங்கை) காற்றும் கடவுள் (வாயு) குரங்கும் கடவுள் அனுமன் நாயும் கடவுள் (பைரவர் பன்றியும் கடவுள் (வராகம்).
 9. நீயும் கடவுள் நானும் கடவுள்...
- பார்க்கும் ஒவ்வொன்றிலும் பரமாத்மா.

10. எண்ணிலடங்கா வேதங்களை கொடுக்கும் மதம் பன்னிருதிருமுறைகள்
பெண் ஆசையை ஒழிக்க இராமாயணம்
மண் ஆசையை ஒழிக்க மகாபாரதம்
கடமையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்த பகவதம்
அரசியலுக்கு அர்த்தசாஸ்திரம்
தாம்பத்தியத்திற்கு காம சாஸ்திரம்
மருத்துவத்திற்கு சித்தா ஆயுர்வேதம்
கல்விக்கு வேதக் கணிதம்
உடல் நன்மைக்கு யோகா சாஸ்திரம் கட்டுமானத்திற்கு வாஸ்து சாஸ்திரம்விண்ணியலுக்கு கோள்கணிதம்.
11. யாரையும் கட்டாயப்படுத்தியோ அல்லது போர்தொடுத்தோ பரப்பப்படாத மதம்.
12. எதையும் கொண்டு உண்ணலாம் என்ற உணவு முறையிலிருந்து
"கொல்லாமை "
- "புலால் மறுத்தல்" ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்மற்றும் சைவம் என்ற வரையறையைகொடுத்த மதம்
13. இந்துக்களின் புனிதநூல் என்று ஒரு நூலை குறிப்பிடுவது மிகவும் கடினம். ஏனெனில் பெரியோர்கள்
அளித்த அனைத்து நூல்களும் புனிதமாகவே கருதப்படுகிறது.
14. முக்தி எனப்படும் மரமில்லா பெருவாழ்விற்கு வழிகாட்டும் மதம்.
15. சகிப்புதன்மையையும் சமாதானத்தையும் போதிக்கும் மதம்.
16. கோயில் என்ற ஒன்றை கட்டி அதில் வாழ்க்கையின் தத்துவத்தையும் உலக
இயக்கத்தின் இரகசியத்தையும் உலகிற்கு அளித்த புனிதமதம்.
இன்னுமும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.....
இந்துவாக (இயற்கையாளனாக) வாழ்வதில் பெருமைகொள்வோம்.

மாதொரு பாகன் (அர்த்தநாரீசுவரர்)

B.S. சர்மா B.Sc.Dip-in-Ed.

முதலாவது அனைத்துலகத் தெய்வத் தமிழ் மாநாடு 23-26, பெப்ரவரி 1992 சென்னை
(சிறப்புமலர்க் கட்டுரை)

சிவனுடைய மகேஸ்வர மூர்த்தங்களில் தேவியுடன் இணைந்துள்ள வடிவங்களில் ஒன்று அர்த்தநாரீசுவர வடிவம். அர்த்தம் என்பது அரைப்பங்கு. நாரி என்பது பெண் எனப் பொருள்படும். சிவன் ஓர் அரைப் பங்காகவும், உமை மற்ற அரைப் பங்காகவும் இணைந்த வடிவமாக அர்த்தநாரீசுவர வடிவம் விளங்கும். சிவசக்தி ஐக்கிய நிலையை இந்த அம்சம் வெளிப்படுத்தும்.

ஆறுவகைச் சமய நெறிகளுள் ஒன்றான சாக்தநெறி பரம்பொருளைப் பெண்ணாகக் கொள்கிறது. சைவநெறியின் அர்த்தநாரீசுவர நிலை இறைவனை ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றுசேரக் காட்டுகின்றது. மாணிக்கவாசகர் தமது திருவாசகத்தில் „படைக்கும் படைப்போன் பழையோன்...¹ எனவும், „தன்னேர் இல்லோன்...எனவும், பெண் ஆண் அலியெனும் பெற்றியன்...³ எனவும் „சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்...⁴ எனவும் காட்டியுள்ளார்.

ஐங்குறுநூற்றுக்⁵ கடவுள் வாழ்த்தில் இந்த அம்சம் „நீலமேனி வாலிழை பாகத்து ஒருவன்... எனவும், புறநானூற்று⁶ இறைவாழ்த்தில், „பெண்ணுரு ஒரு திறன் ஆகிநின்று அவ்வுருத் தன்னுள் அடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்... எனவும் திருமுருகாற்றுப் படையில்⁷ „உமையமர்ந்து விளங்கும் முரன்மிக செல்வன்... எனவும், சிலப்பதிகாரத்தில்⁸ „உமையவள் ஒரு திறனாக ஓங்கிய இமையவன்... எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் தமது திருக்கோத்தும்பியில்⁹

„தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள் தோடும்

பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்துப் பைங்கிளியும்

குலமும் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக் கோலம்... எனக் காட்டுகிறார்.

சிவஞானசித்தியார், „மாதொரு பாகனைப்... போற்றுவதைக் காணலாம். காளிதாசன் இரகுவம்சத்தில்¹⁰, „மாதொரு பாகனைப்...பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தத்துக்கு உள்ள தத்துவ விளக்கம் பின்வருமாறு கொடுக்கப்படும். ‘பிரம்மம் தன்னைத்தானே அறியும் போது „சித்... ஏற்படுகிறது. இதனால், சக்தியின் பல வடிவங்களைக் காண முடிகிறது. சத், சித்தை, அறிவதைத் தான் ஞானம் என்றும், அறிவு என்றும் கூறுவர். „சத்... என்பது, ஈசுவரன், „சித்... என்பது அம்பிகை, தன்னையே அறிந்து கொள்ளும் போது தான் ஆனந்தம் என்கிற உணர்வு உண்டாகிறது. ஈசுவனும், அம்பிகையும் சேர்ந்து „சத்... „சித்... ஆனந்தமாக (சச்சிதானந்தமாக) இருக்கிறார்கள்.”

சிவன் அர்த்தநாரீசுவர வடிவம் கொண்டதற்கான பல தெய்வீக வரலாறுகள் உண்டு. பிரமன் பிரஜாபதிகளைப் பெற்று, அவர்கள் மூலம் படைக்கும் தொழிலைச் செய்யாதபடியால் படைத்தல் தொழில் மந்த கதியை அடைந்தது. பின் பிரமன் மகேசுவரனை நோக்கி தவமியற்றினான். மகேசுவரன் ஆணும், பெண்ணும் ஒன்றாக இணைந்து விளங்கும் வடிவில் தோன்றி கவலை நீங்கும்படி கூறினான். இந் நிலையைக் காணுமுன் பிரமனுக்குப் பெண்ணைப் படைக்கும் தேவையேற்படவில்லை. மகேசுவரனின் இவ் வடிவத்தினால் தனது தவறை உணர்ந்த பிரமன் படைப்பதற்குப் பெண்ணைத் தந்தருள வேண்டினான். பிரமனின் வேண்டுகோள் வழங்கப்படவே படைத்தல் தொழில் தங்கு தடையின்றி நடைபெற்றது.¹¹

சிவன் பார்வதிதேவி சகிதம் கைலாயத்தில் இருந்தபோது தேவர்களும் ரிஷிகளும், பிருங்கி ரிஷியைத் தவிர அனைவரும் வலம் வந்து வழிபட்டனர். பிருங்கி ரிஷியானவர் ஒரே பரம்பொருளான சிவனை மட்டுமே வழிபடுவதாக உறுதிபூண்டிருந்தவர். இச் சங்கற்பத்திற்கேற்ப பார்வதி தேவியுடன் இருந்த சிவனை வலம் வரவில்லை. இதனால் கோபமுற்ற பார்வதி தேவி பிருங்கி ரிஷி தசை, குருதி, அகன்று வெறும் எலும்பு தோலுடன் இயக்க சக்தி எதுவுமின்றிப் போக சாபமிட்டார். இதனால் இந்த முனிவர் தன்னைத்தானே தாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் வெதுப்பினார். இறைவன் இப் பரிதாப நிலையைக் கண்டு இரங்கி முனிவர் தம்மைத் தாங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு மூன்றாவது கால் ஒன்றைக் கொடுத்தருளினார். இதனால் பிருங்கி ரிஷி ஆனந்தக் கூத்தாடினார். பார்வதி தேவியின் முயற்சி தோல்வியடைந்ததினால் அவர் சிவனை நோக்கித் தவமியற்றி சிவனுடன் இணைந்த உருவத்தைப் பெற்றார். இதுவே அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம். இம் மூர்த்தம் பிருங்கி ரிஷியின் உறுதியைச் சோதிப்பதாக அமைந்தது. எனினும், பிருங்கி ரிஷி வண்டின் உருவில் இருவருக்குமிடையில் சென்று சிவனை வலம் வரலானார். இவ்வுறுதிப்பாட்டினால் மனங்குளிர்ந்த பார்வதிதேவி முனிவருக்கு வரம் நல்கினார் என்று புராணங்கள்¹² கூறுகின்றன.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தத்தில் காமிகாகமம்²⁰ சிவன் வலப் பக்கத்திலும் பார்வதி இடப்பக்கத்திலும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என விதிக்கின்றது. காரணாகமமும்²¹ ஸ்ரீதத்துவநிதியும்²² வலப்பக்கத்தில் சிவன் சிவப்பு நிறமாகவும், இடப் பக்கத்தில் பார்வதி பச்சை நிறமாகவும் அமைய வேண்டுமென விதிக்கின்றது. ஓவியங்களிலும், கதைவிக்கிரங்களிலும் இவ்வாறு நிறங்கள் தீட்டப்படுவதைக் காணலாம். காரணாகமம்²³ இம் மூர்த்தத்தை அர்த்தநாரீசுவர வபுஹு எனச் சுட்டும்.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தத்தின் வலப்பக்கத்தில் அமையும் சிவனின், ஜடாமகுடத்துடன் கூடிய தலையில் பிறைச் சந்திரன் இருக்கும். வலது காதில் நக்ர குண்டலமோ சர்ப்ப குண்டலமோம தொங்கும். நெற்றிக்கண் வலப்பக்கத்தில் அரைப்பகுதியாக இருக்கும். வலது புறத்தில் இருக்கையும், இடதுபுறத்தில் உள்ள கையில் நீலோற்பலமலர் இருக்கும். காரணாகமத்தின்²⁴ படி வலதுபுற இரு கைகளில் ஒன்று மழுவையும், மற்றது இடபத்தின் தலைமேல் வைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். காமிகாகமத்திற்கிணங்க²⁵ இரு கைகளில் ஒன்று மழுவுடனும் மற்றையது அபயநிலையிலும் இருத்தல் வேண்டும். இடது பக்கத்தில் இரு கைகள் அமையலாம் எனவும், மற்றைய கை உயர்த்திய நிலையில் கண்ணாடியை வைத்திருப்பதோடு, தேவியின் கண்கள் அதை நோக்கியவாறு பதிந்திருத்தல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. பத்ம பீடத்தில் அமைந்திருக்கும் இம் மூர்த்தத்தின் வலதுபுற சிவனின் ஆடை தொடை மட்டத்தில் இருக்கும். இப்பகுதி மார்பில் சிவனுக்கு விதிக்கப்பட்ட அணிகலன்களுடன் நாகயக்ஞோப வீதமும் அரை இடுப்பில் நாகமேகலையும் விளங்கும். சிவனது வலது கால் வளைந்தோ, நேராகவோ அமைந்திருக்கும்.

இவ் வடிவத்தின் இடது புறத்தில் பார்வதிதேவிக்குரிய காண்டமகுடம் வலது புற நெற்றிக்கண்ணின் தொடர்ச்சியாகத் திலகம் விளங்கும். இடது பெண்மைக்குரிய கண் மைதீட்டப்பட்டு இடது காதில் வாளிகா வகைக் குண்டலம் தொங்கும். இடது புற மார்பகத்தின் மேல் பெண்களின் அணிகலன்கள் மிளிரும்.

பட்டாடைகள் கணைக்கால்வரை அமைவதோடு, பாத சலங்கை காணப்படும், பின்புறத்தில் அல்லது பக்கவாட்டில் இடபம் காணப்படும்²⁶.

இம்மூர்த்தத்தின் அடிப்படை சந்திரசேகர மூர்த்தியாக அமைய வேண்டும் எனவும், சில நுட்ப மாறுதல்களை விளக்கமாக காரணாகமம்²⁷ காட்டுகின்றது. இம் மூர்த்தத்தின் அங்கலட்சணவமைப்புப் பற்றி சந்திரசேகர வடிவத்தைப் போன்றது எனக் கூறி, மற்றைய நுணுக்கங்களை ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதிய சித்ர கர்ம சாஸ்திரநூல்²⁸ விளக்கிச் சொல்கிறது. இம் மூர்த்தம் ஆபங்கலட்சணத்துடனாவது சபங்கலட்சணத்துடனாவது அமையலாம்²⁹.

இம் மூர்த்தம் இரண்டு, மூன்று அல்லது நான்கு கைகளுடன் காணப்படும். சில வேளைகளில் காசியப் சிலப் சாஸ்திர விதிப்படி ஆறு கைகளுடன் விளங்கும்.

ஆகமங்கள் சிவனது வலது கைகளில் ஒன்றே இடபத்தில் தலைமீது அமைவதை குறிப்பிடுகையில் சிற்ப நூல்கள் தேவியின் இடது கைகளில் ஒன்றின் அம்சமாக இதனைக் குறிப்பிடுகின்றது. எனினும், ஆகமங்கள் கூட்டும் அமைப்பில், இடது புறத்தில் தேவி புஷ்பம் ஏந்திய கையினளாக விளங்கும் நிலையும் சிற்ப நூல்களில் உள்ளன.³⁰

இம் மூர்த்தத்தின் வலது கால் நேராகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்க வேண்டும்³¹ எனக் கூறும் சித்திர சாஸ்திர நூல் ஆகம மரபுக்கேற்ப இடது கால் நேராகவும் வலது கால் வளைந்தும் இருக்கலாம்³² எனவும் கூறுகின்றது. இவ்வாறு சிலப் சாஸ்திர நூலும்³³ காட்டுகிறது.

முகலிங்கத்து சோமேசுவரர் கோயிலில் உள்ள அர்த்த நாரீசுவர மூர்த்தத்தில் வலது புறத்தில் இடபமும் இடது புறத்தில் சிங்கமும் காணப்படுகின்றது. வலது கைகளில் ஒன்று சூலாயுதத்தைத் தாங்கியுள்ளது.

கும்பகோணம் நாகேசுவர சுவாமி கோவில் பாதாமி குகைச் சிற்பம், திருச்செங்காட்டங்குடிச் சிவாலயம், மகாபலிபுரம், காஞ்சி கைலாசநாதர் சுவாமி கோயில் பிரகாரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அர்த்தநாரீசுவரர் அமைப்புக்களை விரிவாக கோபிநாதராவ்³⁴ தருகிறார்.

மகாபலிபுரத்து தர்மராஜத் தேரில் உள்ள அர்த்தநாரீசுவரரைப் பற்றி விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது³⁵.

திருவெண்காட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட அர்த்தநாரீசுவரர் பற்றி விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது³⁶.

சிற்பங்களில் பல்லவர் காலத்தில் நான்கு கைகளுடன் விளங்கிய இவ்வுருவம் சோழர் காலத்தில் மூன்று கைகளுடன் அமைக்கப் பெற்றது.

சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் அர்த்தநாரீசுவரருக்குத் தேவையான நிவந்தங்கள் வரியில்லாமல் மானியமாக அளிக்கப்பட்டிருந்தன³⁷.

தமிழ்நாட்டில் சேலம் மாவட்டத்து திருச்செங்கோடு என்ற சிவசக்தி ஐக்கியதலத்தில் அர்த்தநாரீசுவரர் வெண்மை நிறத்தில் மூலவராக அமைந்துள்ளார். தேவிக்கு அர்த்தநாரீசுவரி, பாகம்பிரியாள் என்ற பேர்கள் உள்ளன. அருகில் மூன்று கால்களுள்ள பிருங்கி ரிஷியின் உருவமும் உள்ளது. திருஞானசம்பந்தரும்³⁸ அப்பரும்³⁹ சுந்தரரும்⁴⁰ அர்த்தநாரீசுவரர் மூர்த்தத்தைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார்கள்.

காஞ்சி கைலாசநாதர் ஆலயத்திலே உள்ள அர்த்தநாரீசுவரர் இடபத்தில் வீற்றிருப்பதோடு, உமையவளின் கையில் வீணை காணப்படுகிறது.

திருமழபாடியில் உள்ள அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம் ஆகம, சிற்ப சாஸ்திர விதிகளுக்கும் மாறாக தேவியின் அரையுருவம் வலப்புறமாகவும், சிவனின் அரையுருவம் இடப்புறமாகவும் உள்ளது.

சிவனுடைய அம்சங்கள், தேவியினுடைய அம்சங்களையும் ஒன்று சேர்த்து சிவனை அர்த்தநாரீசுவரராக வழிபடும் முறைக்குப் புராண வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் வழிகோலியுள்ளன.

தொன்மைக் கோலமெனப் போற்றப்படும் போக மூர்த்தமான அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம் தத்துவார்த்தச் சிறப்பினைக் கொண்டிருப்பதோடு, பல்வேறு இடங்களில் பரவலாகக் காணப்பட்டாலும், அடிப்படை அம்சங்களில் அதிக வேறுபாடுகளைக் கொண்டிராத சிவவடிவங்களுள் ஒன்று எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. திருவாசகம்	திரு அண்டப்பகுதி 3:13
02. அதே நூல்	3:30
03. அதே நூல்	3:57
04. அதே நூல்	3: 111
05. ஐங்குறு நூறு	1:2
06. புறநானூறு	1.7:9
07. திருமுருகாற்றுப்படை	153-154
08. சிலப்பதிகாரம்	6:42:43
09. திருவாசகம் திருக்கோத்தும்பி	10:18

10. இரகுவம்சம் 1:1
11. ப.கோபாலகிருஷ்ண ஐயர், சிவாகமங்களும், சிற்பங்களும் சித்தரிக்கும் சிவ விக்ரவியல் - கலாநிதி பட்டத்திற்காக
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு - 1981-பக்546
12. இலிங்க புராணம் 1.41 பாடல்கள் 10:42-47
கூர்ம புராணம் 1.8:4-5
கூர்ம புராணம் 1. 11 1
13. காமிகாகமம் 11. 69 : 2 - 12
14. காரணாகமம் 11. 63 : 1 - 5
15. காரணாகமம் 1. 11 : 291
சில்பரத்தினம் 11.22 : 103-105
16. சகளாதிகாரம் 12. 346 - 351
17. காசியப் சில்ப சாஸ்திரம் 72 : 1 - 8
18. ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதிய சித்ர கர்ம சாஸ்திரம் 32 : 1 - 14
19. ஸ்ரீ தத்துவநிதி 1. 3 : 57
20. காமிகாகமம் 11. 60 : 2
21. காரணாகமம் 11. 63 : 2
22. ஸ்ரீ தத்துவநிதி 1. 3 : 57
23. காரணாகமம் 1. 11 : 296
24. காரணாகமம் 11. 63: 3 - 4
25. காமிகாகமம் 11.60 : 6
26. காரணாகமம் 1. 11 : 296ஆ
27. காரணாகமம் 1. 11 : 296 - 302
28. ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதிய சித்ர கர்ம சாஸ்திரம் 23 : 10 அ - 11 அ
29. ப.கோபாலகிருஷ்ண ஐயர், சிவாகமங்களும்: சிற்பங்களும் சித்தரிக்கும் சிவ விக்ரவியல்-கலாநிதி பட்டத்திற்காக
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு 1981. - பக் 549
30. அதே நூல்
31. ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதிய சித்ர கர்ம சாஸ்திரம் 23:2 ஆ
32. அதே நூல் 23:6 ஆ
33. காசியப் சில்ப சாஸ்திரம் 72 : 2 ஆ
34. Gobinatha Rao.T.A., Elements of Hindu Iconography Vol.II Pt.I., 1991, pp.328 - 329
35. Sirinivasan, The Dharmarajaratha and its Sculptures 1975 p 23, plate IX.a
Elements of Hindu Iconography Gopinath Rao T.A.Vol II pt I 1971 pp 328 - 29
36. Sivaramamurthi C., South Indian Bronzes 1963 p 72 pt 296
37. இராமநாதசுவாமி தமிழ்நாட்டுச் செப்புத் திருமேனிகள் 1976 பக்.53
38. சம்பந்தர் தேவாரம் 97.2
III 35.6
II 87.3
39. அப்பர் தேவாரம் IV 2.7
IV 6.3
IV 8.2
IV 8.10
IV 22.6
IV 10.3
IV 90.9
IV 73.1
IV 103.2
40. சுந்தரர் - தேவாரம் VII 1.9
VII 38.7
VII 53.2
VII 57.5
VII 90.10

Sri Munneswaram temple Sri Lanka-Annual Mahotsawa festival, August, 2015